

12. Scene. Werner.
 Výstup 12. Vávra.
 Allegretto.

Ha ha! ha ha! Jung-fer Ei-gen-sinn in der Fal-le drinn,
 Ha ha! ha ha! Pan-na Le-nič-ka, ta chce To-nič-ka,

ha ha ha! ha ha ha! Jung-fer Ei-gen-sinn in der Fal-le drinn,
 ha ha ha! ha ha ha! Pan-na Le-nič-ka, ta chce To-nič-ka,

ha ha ha! ha ha ha! Mein Herr Sohn zau-dert noch,
 ha ha ha! ha ha ha! To-nič-ček vzpí-rá se,

a-ber ich krieg' ihn doch, ha ha ha! ha ha ha!
 a-však on po-dá se, ha ha ha! ha ha ha!

Mein Herr Sohn zau-dert noch, a - ber ich krieg' ihn doch, ha ha ha! ha ha ha!
 To - ní - ček vzpí - rá se, a - však on po - dá se, ha ha ha! ha ha ha!

dass sie ihn will zum Mann, dass sie ihn will zum Mann, das wird ihm schmeicheln dann,
 že jej chce Len - ka mít, že jej chce Len - ka mít, mu - sí mu li - cho - tit,

dass sie ihn will zum Mann, das wird ihm schmeicheln dann, ha ha ha!
 že jej chce Len - ka mít, mu - sí mu li - cho - tit, ha ha ha!

ha ha ha ha! Sie ist ein hübsches Kind, glücklich wer sie gewinnt! ha ha ha! ha ha ha!
 ha ha ha ha! O - na je děv - čát - ko, ho - to - vé pou - pát - ko, ha ha ha! ha ha ha!

Sie ist ein hübsches Kind, glücklich, wer sie gewinnt, ha ha ha! ha ha ha!
o - na je dĕv - čát - ko, ho - to - vé pou - pát - ko, ha ha ha! ha ha ha!

pp

Red.

Un poco più mosso.

Gut gespielt hast du hier, küs - se dich selbst da - für, gut ge - spielt hast du hier,
Plá - nek náš do - brý byl, hned bych se po - lí - bil, plá - nek náš do - brý byl,

p

küs - se dich selbst da - für! Ha ha! ha ha! ha ha! ha ha!
hned bych se po - lí - bil, Ha ha! ha ha! ha ha! ha ha!

ff

Un poco ritenuto.

Gut gespielt hast du hier, küs - se dich selbst da - für, ja küs - se dich selbst da -
Plá - nek náš do - brý byl, hned bych se po - lí - bil, hned bych se po - lí -

s

13. Scene. Die Nachbarinnen, Werner, Klaus im Hintergrunde.

Výstup 13. Sousedky, Vávra, Řeřicha v pozadí.

Listesso tempo.

für!
bill

Sopran. CHOR der Nachbarinnen. Sbor sousedek. (zu Werner)
(k Vávrovi)

Ha ha! ha ha! ha ha! Ei viel Glück, Herr

Al. Ha ha! ha ha ha ha ha ha! Aj, sou - se - de,

ff *p* *p*

Listesso tempo.

Bür - ger - mei - ster wer - den bald nun Hoch - zeit ma - chen! Ha ha ha ha!

pře - jem ště - stí k té ra - dost - né u - dá - lo - stí! Ha ha ha ha!

man be - kommt da, man be - kommt da viel zu la - chen! Ei viel Glück, Herr

smí - chu bu - de z to - ho je - ště víc než do - stí Aj, sou - se - de,

p

Bür-ger - mei-ster wer - den bald jetzt Hoch-zeit ma - chen, man be-kommt da, man be -
 pře-jem ště - stí k té ra - dost - né u - dá - lo - sti, smí - chu z to - ho bu - de,

kommt da viel zu la - chen dann, man be - - kommt da, man be -
 bu - de z to - ho je - ště víc, smí - chu bu - de z to - ho

cresc.
 kommt da viel zu la - - chen, man be - kommt da viel zu
 je - ště víc než do - - sti, smí - chu z to - ho bu - - de

la - - - chen, viel zu la - chen! Ha ha ha ha ha ha ha!
 je - - - ště víc než do - sti! Ha ha ha ha ha ha ha!

14. Scene. Werner und die Nachbarinnen (links), Agnes und die Nachbarn (rechts), Klaus (im Hintergrunde).

Výstup 14. Vávra a sousedky (vlevo), Řihová a sousedé (vpravo), Řeřicha (v pozadí).

Tenor. CHOR der Nachbarn.

Nach - ba - rin, wir gra - tu - li - ren, wer - det bald nun Hoch - zeit ma - chen,
 Bass.
 Aj, sou - sed - ko, pře - jem ště - stí kte ra - dost - né u - dá - lo - sti,

ha ha ha ha! man be - kommt da, man be - kommt da viel zu la - chen!
 ha ha ha ha! smí - chu bu - de zto - ho je - ště víc než do - sti!

Sopran.
 Ei viel Glück, Herr Bür - ger - mei - ster wer - den bald nun Hochzeit ma - chen, ha ha ha ha!
 All.
 Aj sou - se - de, pře - jem ště - stí kte ra - dost - né u - dá - lo - sti, ha ha ha ha!
 Tenor.
 Nach - ba - - rin, wir gra - - tu - - li - - ren, wer - det
 Bass.
 Aj sou - - sed - - ko, pře - - jem ště - - stí kte ra - -

man be - - kommt da viel zu la - chen dam, man be - - kommt da,
 smí - chu bu - de zto - ho je - ště víc, smí - chu bu - de
 bald nun, wer-det bald nun Hochzeit ma - chen, ha ha ha! man be - - kommt da,
 dost - né, ké ra - dost - né u - dá - lo - sti, ha ha ha! smí - chu bu - de

man be - kommt da viel zu la - - chen, wahr - lich viel zu la - - chen!
 zto - ho je - ště víc než do - - sti, je - ště víc než do - sti,
 man be - - kommt da viel zu la - - chen, wahr - lich viel zu la - - chen!
 zto - ho je - ště víc než do - - sti, je - ště víc než do - sti,

Agnos.
Rihová.

Worner.
Vávra.

Viel zu la - - chen?
Co je k smí - chu?

Viel zu la - - chen?
Co je k smí - chu?

Wollt ihr uns zum Stichblatt eu-res Spot-tes wäh-len?
 Ne-ro - zu-mún, co ten smích má zna-me-na - ti!

Wollt ihr uns zum Stichblatt eu-res Spot-tes wäh-len?
 Ne-ro - zu-mún, co ten smích má zna-me-na - ti!

Sopran.

Ha ha ha ha!

All.

Ha ha ha ha!

CHOR.
SBOR.
Tenor.

Ha ha ha ha!

Bass.

Ha ha ha ha!

non legato
1 2 1 3 2 1 3 5

Auf zwanzig Mei - - len in der Run - de wird man sich da - -

Na dvacet mil bu - dou o tom, bu - dou o tom

Auf zwanzig Mei - - len in der Run - de wird man sich da - -

Na dvacet mil bu - dou o tom, bu - dou o tom

Agnus.
Rihová.

111

Werner.
Vávra.

Ist von der
Mü-vi-te

Ist von der
Mü-vi-te

von er - zäh - len!

po - ví - - da - til!

von er - - zäh - len!

po - ví - - da - til!

Hei-rat hier die Re - de, nun, da ur - theilt ihr zu klein - lich!
snad o tom sňat - ku? Nu, ten pře - ce ksmí - chu ne - ní!

Hei-rat hier die Re - de, nun, da ur - theilt ihr zu klein - lich!
snad o tom sňat - ku? Nu, ten pře - ce ksmí - chu ne - ní!

Die - se Hei - rat,

Ksmí - chu - je - sti.

Die - se Hei - rat,

Ksmí - chu - je - sti,

ha ha ha ha! scheint uns viel zu un-wahr-schein-lich, die-se Hei-rat,
 ha ha ha ha! za to ne však ku - vě - re - ní, ksmí - chu je - sti,
 ha ha ha ha! scheint uns viel zu un-wahr-schein-lich, die-se Hei-rat,
 ha ha ha ha! za to ne však ku - vě - re - ní, ksmí - chu je - sti,

ha ha ha ha, scheint uns viel zu un-wahr-schein-lich! Schämt euch doch nur,
 ha ha ha ha, za to ne však ku - vě - re - ní! Styd' - te se přec,
 ha ha ha ha, scheint uns viel zu un-wahr-schein-lich!
 ha ha ha ha, za to ne však ku - vě - re - ní!

al - ter Sün - der! Schämt euch doch,
 sta - ry děd - kř! Styd' - te se,
 Schämt euch doch nur al - te Nār - rin! Schämt euch doch,
 Styd' - te se přec, sta - rá bá - bo! Styd' - te se,
 Schämt euch doch,
 Styd' - - - te se,

schämt euch doch, al - ter Sün - der, al - ter Sün - der, schämt euch doch!
 styd' - te se, sta - rý děd - ku, sta - rý děd - ku, styd' - te se!
 schämt euch doch, al - te När - rin, al - te När - rin, schämt euch doch!
 styd' - te se, sta - rá bá - bo, sta - rá bá - bo, styd' - te se!
 ihr al - - te När - rin, al - te När - rin, schämt euch doch!
 přec, sta - - rá bá - bo, sta - rá bá - bo, styd' - te se!

Wer hat so was je ge - se - hen, wir ver - frei - hen
 Kdo - to jak živ sly - šel to jen, my vás od - sud
 Wer hat so was je ge - se - hen, wir ver - frei - hen
 Kdo - to jak živ sly - šel to jen, my vás od - sud

euch von dan - nen, so was darf hier nicht ge - schehn!
 vy - že - ne - me, ze vsi na - ší na vždy - cky ven!
 euch von dan - nen, so was darf hier nicht ge - schehn!
 vy - že - ne - me, ze vsi na - ší na vždy - cky ven!

Agnes. Řihova.

Seid ihr mür-risch, al-le Wet-ter! sagt, was fällt euch denn nur ein?
 Bláz-ní-te, či zdá se mi to? Kte-rý ra-rach do vás vjel?
 Werner. Vávra.

Seid ihr mür-risch, al-le Wet-ter! sagt, was fällt euch denn nur ein?
 Bláz-ní-te, či zdá se mi to? Kte-rý ra-rach do vás vjel?

fz *fz* *fz* *fz*

ped. *ped.* *

CHOR. SBOR.

cresc. So ein al-ter Mann, der soll-te wahr-fich doch ver-nünf-tig sein! War-tet nur, ihr
cresc. Ta-ký sta-rý ělo-věk pře-ce ro-zum by již mí-ti-měll Styd-te se a
cresc. So ein al-tes Weib, das soll-te end-lich
cresc. Ta-ký sta-rý ělo-věk ro-zum by již

p *fz* *p*

könn't euch freu-en auf die ho-he Ehr' und Gna-de, auf die Ehr' und Gna-de!
 chy-stej-te se, my vám ksvatbě za-zpí-vá-me, my vám za-zpí-vá-me!
 doch ver-nünf-tig sein!
 pře-ce mí-ti-měll

p *cresc.*

War-tet nur, ihr könnt euch freu-en auf die ho-he Ehr' und Gua-de, ha ha ha ha
 Styd'te se a chy - stej - te se, my vumksvatbè za - zpí - vá - me, ha ha ha ha
 War-tet nur, ihr könnt euch freu-en auf die ho-he Ehr' und Gua-del
 Styd'te se a chy - stej - te se, my vum ksvatbè za - zpí - vá - me!

ha! Wir bringen Euch zum Pol-ter - a - bend ei - ne Se - - re - -
 ha! Ha ha ha, ko - či - či - nu vum té no - ci u - - de - -
 Ha ha ha ha! Euch zum Pol-ter - a - bend ei - ne Se - - re - -
 Ha ha ha ha! Ko - či - či - nu vum té no - ci u - - de - -

na - - - del! Ja das
 lá - - - me! Nej - lep -
 na - - - del! Ja den
 lá - - - me! Nej - lep -

al - ler - - be - ste Mä - chen nimmt er uns am En - - de, nimmt er uns am
 ší nám děv - ěc vez - me, na - tuč me mu zá - da, na - tuč me mu
 al - ler - - be - sten Bur - schen nimmt sie uns am En - - de,
 na - tuč me jí zá - - da,
 ší - ho ho - cha vez - me,

En - - de, die doch oh - ne Zwei - fel et - was Bes - se - res hier fin - - det
 zá - - da, to přeč a - ni mož - ná ne - ní, by ho mě - la rá - dal
 der doch oh - ne Zwei - fel et - was Bes - se - res hier fin - - det!
 na - tuč - me jí, na - tuč - me jí, na - tuč - me jí zá - dal
 nimmt sie uns am En - - de, der doch et - was Bes - se - res hier fin - - det!
 na - tuč - me jí zá - da, na - tuč - me jí, na - tuč - me jí zá - dal!

Agnes. Řihová.

We - he, we - he, was soll das nur sein?
 Ou - vej, ou - vej, co to zna - me - ná?
 Werner. Vávra.
 We - he, we - he, was soll das nur sein?
 Ou - vej, ou - vej, co to zna - me - ná?

Kei-ne Gna-de, ha ha ha, kei-ne Gna-de, ha ha ha, kei-ne Gnade,
 Per-te do nich, ha ha ha, per-te do nich, ha ha ha, per-te do nich,

Kei-ne Gnade. ha ha ha, kei-ne Gnade, ha ha ha, kei-ne Gnade, ha ha ha,

Per-te do nich ha ha ha, per-te do nich, ha ha ha. per-te do nich, ha ha ha.

Kei - ne Gnade, ha ha ha ha! ha! kei - - ne Gnade, ha
 Per - te do nich, ha ha ha ha! per - te do nich, ha

ha ha ha, kei-ne, kei-ne Gna - de!
 ha ha ha, per-te do nich, per - te!

kei-ne Gnade, kei - - ne Gna - de!
 per-te do nich, per - - te, per - te!

kei-ne Gnade, kei-ne, kei-ne Gna - de!
 per-te do nich, per-te do nich, per - te!

ha ha ha, kei-ne Gnade!
 ha ha ha, per-te do nich!

(Beide Chöre dringen auf Agnes und Werner ein und Alle ziehen sich dann in die Coullissen rechts und links zurück).

(Oba sbory dorážejí na Řihovou a na Váveu a všichni se vytráří do kulís v pravo a v levo).

118 **15. Scene.** Otto (aus dem Hintergrunde links), später Emma (aus dem Hintergrunde rechts). Klaus im Versteck.
Výstup 15. Toník (přichází z levého pozadí), později Lenka (z pravého pozadí). Řeřicha naslouchá ukryt.

Moderato. *ben marcato*

Otto, Toník.

O wie al-bern, o wie al-bern war ich da, und wie ver-
 O já hlu-pák, hlou-pý hlu-pák, proč jsem ne-řek' „a - no“

Moderato. *pp* *p*

simile

stockt!
 hned!

ich hab mit mei-nem di-cken Schä-del
 pa-li-er' tou svo-ji tvr-dou

hab mir's tüch-tig ein-ge-broekt.
 hez-ky jsem si to vy-ved.

O, wie thü-richt, o, wie thü-richt war's von mir, so stolz zu sein,
 O, já hlu-pák, hlou-pý hlu-pák, proč jsem ne-řek' „a - no“ hned,

pp

o, wie thö - richt, o, wie thö - richt war's von mir so stolz zu sein, o, wie thöricht
o, já hlu - pák, hlou - py hlu - pák, proč jsem neček „a - no“ hned, proč jsem neček'

pp
legato

war's von mir! Wie ger - ne woll - te ich jetzt sa - gen:
„a - no“ hned! Pa - li - ci tou svo - jí tvr - dou

pp
cresc.

ritard. „lie - be Em - ma, ich bin dein!“ O, wie al - bern, o, wie al - bern war ich da und wie ver -
a tempo ben marcato hez - ky jsem si to vy - ved! O, já hlu - pák, hlou - py hlu - pák, proč jsem neček „a - no“

ritard.
dimin.
a tempo

Più mosso.
stockt, ich hab's mit meinem di - kenSchädel mir nun tüchtig ein - - ge - brockt! (Emma
hned, o, já hlu - pák, hloupy hlu - pák, proč jsem neček „a - no“ hned! (Lenka

pp
p
f

kommt in Gedanken aus dem Hintergrunde rechts),
přichází zamýšlená z pravého pozadí).

pp

120 **Moderato.**
Emma. Lenka.

O, wie al-bern, o, wie al-bern war ich da und wie verstockt,
O, já hu-sa, hlou-pá hu-sa, ne-řek-la, jsem „a - no“ hned,

poco rit.
o, wie al-bern, o, wie al-bern, o, wie al-bern war ich da und
o, já hu-sa, hlou-pá hu-sa, ne-řek-la jsem, ne-řek-la jsem
poco rit.

a tempo
wie verstockt! Ich hab' mit mei-nem di-eken Schädel
„a - no“ hned! *a tempo* Za pa-li-ci tu mou tvr-dou

mir's nun tüchtig ein-gebrocht, ja ich hab' mit meinem Schä-del mir's nun tüch-tig ein-gebrocht!
hez-ky mi to ted' vy-ved', za pa-li-ci tu mou tvr-dou hez-ky mi to ted' vy-ved'!

Wie war ich doch thöricht, ja, wie war ich thü-richt,
O, já hlou-pá hu-sa, ne-řek-la jsem „a - no“
dim.

ritard. *a tempo*

ja wie war ich thüricht, thü - richt doch! Ja, wie war ich thüricht, ja wie
 ne - rek - la jsem „a - no“ „a - no“ haed! O, já hu - sa, hloupá hu - sa,

pp ritard. *a tempo*

thüricht war's, so stolz zu sein, wie ger-ne wollte ich jetzt sa - gen:
 ne - rek - la jsem „a - no“ haed, za pa - li - ci tu mou tvr - dou

string.

meno mosso *ritard.*

„lie - ber Ot - to, ich bin dein“, „He - ber Ot - to, lie - her
 hez - ky mi to ted' vy - ved, hez - ky mi to, hez - ky

pp ritard.

Tempo I. (Moderato.)

Ot - to, ich bin dein!“ (Beide, im Begriffe abzugehen, wenden sieh um und stehen plötzlich einander gegenüber.)
 mi - to ted' vy - ved! (Oba, chliče odejít, se obrátí a stojí si pojednou tváři v tvář.)

pp

Emma. Otto.
 Lenka. Tonik.

Ot - to! Emma!
 To - ník! Lenka!

Emma (bei Seite).
Lenka (stranou).

Du bist mir nur im Auge ein Dorn!
 Dobře, že ho tu po ruce mám!
 Füh-ten sollst du jetzt meinen
 Hnedky mu po-rád-ně vy-cu-

Otto (bei Seite).
 Toník (stranou).

Da bist mir nur im Auge ein Dorn!
 Dobře, že ji tu po ruce mám!

p

Zorn!
 chám!
 Ich hab' gehört, dass Herr
 Sly-še-la jsem, že pan

Füh-ten sollst du jetzt meinen Zorn!
 Hnedky jí po-rád-ně vy-cu-chám.

(laut zu Otto)
 (nohlás k Toníkovi)

p *f*

Ot-to Hochzeit macht schönähster Zeit.
 Anton br-zy svat-bu bu-de mít.

Und ich hö-re.
 Sly-še-já jsem

Jungfer Em-ma
 pan-na Len-ka

pp

Ich? Du!
Já? Ty!

sei zur Hoch-zeit schon be - - - reit. Ich? Du!
že jíž bu - de svat - - bu mit. Já? Ty!

Otto.
Tonik.

Was die eig'nen Augen se - hen, ist doch pu - re Wirklichkeit!
Co jsem na své o - či vi - děl, ne - mů - žeš mi pře - c u - přít!

Emma.
Lenka.

Was die eig' - nen Au - gen se - hen ist doch pu - re Wirklichkeit!
Co jsem sa - ma já vi - děla, ne - - - mu - žeš mi pře - c u - přít!

Emma.
Lenka.

Otto. Wie? Sol Meine Hei - rat ei - ne Lüge;
Tonik. Já? Ty! Já se vdá - vat, to lež pouhá;

Wie? Sol
Já? Ty!

Otto
Tonik.

ist mit dir denn was geschh'n? Vor ei-ner Wei-le konnte man hier die Ver-
ne-rá-čís snad bláz-ní-tí? Před chvilkou kaž-dý moh' tvé ua-mlou-vá--uf

Emma.
Lenka.

to-lung seh'n! Weit gefehlt! das war nicht Em-ma,
vi-dé-tí! Vo-so-bě se-je-nom mý-lis:

Otto,
Tonik.

Otto selbst hat hier ge-freit! Was wir seh'n mit eignen Augen, ist doch pu-re Wirklich-
sám si's ta-dy ua-mlou-val! Na-to-ho, jenž by to tvrdil, divně bych se po-dí-

Emma (schlägt die Hände zusammen).
Lenka (spräcne ruce).

keit! Die-se Keck-heit oh-ne Gleichen! Hast du mei-ne
val! To--tè pří-liš, to-tè pří-liš! či jsi zde snad

Otto, Tonik.

Mutter e-ben nicht ge--herzt? Wirklich? Wirklich? Du hast e-ben mit dem
pa-ní-má-mu ne-lí-bal? Já že? Já že? Te-be na tom mí-stě

Va-ter so freundlich hier gescherzt! Freilich, freilich! doch dein Va-ter will ja nicht mein Gatte
 pan-tá-ta muj ob - jí - mad! A - no, a - le - no, jak ty ji, za manžel - ku by mne.

Otto.
Tonik.

seint! Glaubst du, Nür-ri-n, dass ich dei - ne al - te Mutter woll-te
 vzall Stund re - my - slis, pa - ní - má - nu já že za že - nu bych

Emma.
Lenka.

Otto.
Tonik.

Ei, was hör' ich, du wolltest wirklich nicht mein zweiter Va-ter sein?
 Co-ze? jakže? o pravdu ty ne - bu - deš mým pantá - toč?

frei'n? Keine Spur!
 bral? Chraniz Pan Bih!

Doch du selbst wil-ligst in die Hei - rat ein
 a - vsák ty za to bu - deš mo - jí panmá - mou!

Nicht im Trau-me, sag' ich
 A - ni mi ne - na - pa -

dir!
dál

Doch, wie kam's, dass du so e - hen meine Mut - ter
A - le, jak to přišlo jenom, žeš paňmá - mu

So viel leichter wird nun mir!
Du - še mo - je o - kří - vál

p

Otto.
Toník.

hast geküsst? Als sie sag - te, wie du dich wei - gerst, hab
po - lí - bil? Když mi řek - la, že se vzpí - rás.

ich als Sohn sie schon begrüßt! Sag' nun a - her, Herzens - mäd - chen, wie's mit meinem
sla - stí jsem se ne - cí - til. A - le, jak to při - slo za - se, že tē lí - bal

mf

Emma (verschämt).
Lenka (stydavě).

Va - ter war? Nun, ich sag - te, mit dem Ot - to wär ich zu - frie - den
ta - tik sám? I - nu, řek - la jsem mu při - mo, že tē pře - ce

p *pp*

ganz und gar.
rá - da mám.

Otto (ergreift ihre Hand).
Toník (uchojí jí za ruku).

Liebe Emma, soll ich's glauben, bleibst mir ei - ne Hoffnung noch?
Jakže Lenka, sly - ším do - bre, ty že přeč mē rá - da smás?

Allegretto.

Emma (schalkhaft).
Lenka (šterácky).

So ein we - nig, ganz klein we - nig, kannst du wei - ter hof - fen doch, so ein we - nig,
I - nu, tro - chu, jen tak tro - chu, co za vel - ký ne - het dás, i - nu, tro - chu,

Allegretto.

Otto.
Toník.

ganz klein we - nig, kannst du wei - ter hof - fen doch! Wel - che
jen tak tro - chu, co za vel - ký ne - het dás! Ty mē

Freu - de, du mein Him - mel, kann es ei - ne gröss're ge -
rá - da, ty mē rá - da, já muohem ví - co te -

Moderato.

ben?
bel

Ja, du bist mein
Vto - - bè jü vi - - dím

Pa - ra - dies hier im ir - di - schen Le - - ben! Wel - che Freu - de,
bla - ho své vto - bè jen svo - je ne - - bel! Ty mè rá - da,

du mein Him - mel, kann's ei - ne gröss - re ge - - - - - ben?
rá - da más, ja mnohem ví - ce te - - - - - bel

Ja, du bist mein Pa - ra - dies hier im ir - di - schen Le - - ben,
Vto - bè já vi - dím bla - ho své, vto - bè jen svo - je ne - - be,

ja, du bist mein Pa - ra - dies hier im ir - di - schen All - tags -
vto - bè já vi - dím bla - ho své, vto - bè jen, vto - bè svo - - je

poco a poco stringendo

poco a poco stringendo

criso.

p

pp